

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΛ Δ' ΗΧΟΣ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου
Ἦχος πλ. δ'

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως. (Δίς)

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαίρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον• σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Δογματικὸν
Ἦχος πλ. δ'

Πῶς μὴ σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε; πῶς δὲ μὴ ἀνυμνήσωμεν Ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς κυοφορίας σου! Τῶν αἰώνων γὰρ ὁ ποιητής, καὶ τῆς ἡμετέρας δημιουργὸς φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείρας, καθῆκεν ἑαυτὸν εἰς κένωσιν, τὴν ἀνεξιχνίαστον, ὁ ὢν ἐν τοῖς αὐτοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐν μήτρᾳ σου Ἄγνη κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, μείνας μὲν, ὅπερ ὑπῆρχε, φύσει Θεός. Διὸ αὐτὸν προσκυνοῦμεν Θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ• ἑκάτερα γὰρ φύσις, ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἀληθῶς, διπλᾶ δὲ πάντα κηρύττομεν, τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, κατὰ τὴν διπλόην τῶν οὐσιῶν, δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ θελήματα. Ὁμοούσιος γὰρ ὢν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς Θεός, ὁμοούσιος δὲ ὢν καὶ ἡμῖν, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἄνθρωπος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστικα

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀνήλθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων Ἀνάστασις, ὁ φωτισμός, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαίρε Θεοτόκε πάνσεμνε. Χαίρε πηγὴ τὴν ζωὴν, τοῖς πιστοῖς ἢ πηγάζουσα. Χαίρε πάντων Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς κτίσεως, εὐλογημένη, Χαίρε Πανάμωμε, δεδοξασμένη, χαίρε Πανάχραντε. Χαίρε παλάτιον. Χαίρε θεῖον σκῆνωμα. Χαίρε Ἄγνη. Χαίρε Μητροπάρθενε. Χαίρε Θεόνυμφε.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Πατρὸς σου.

Χαίρε Θεομήτορ ἄχραντε. Χαίρε πιστῶν ἢ ἐλπίς. Χαίρε κόσμου καθάρσιον. Χαίρε πάσης

θλίψεως, ρυομένη τούς δούλους σου, ἢ τῶν ἀνθρώπων, χαίρε παράκλησις, ἢ ζωηφόρος, χαίρε ἀντίληψις. Χαίρε προπύργιον, τῶν προσκαλουμένων σε. Χαίρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα καὶ ὄρος ἅγιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαίρε Θεοτόκε Δέσποινα. Χαίρε ἡ μόνη ἐλπίς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις. Χαίρε καταφύγιον, καὶ λυχνία αἰείφωτος, ἡγλαϊσμένον, χαίρε λαμπάδιον, ἡγιασμένον, χαίρε παλάτιον. Χαίρε Παράδεισε. Χαίρε θεῖον σκηνώμα. Χαίρε πηγὴ, βρύουσα τὰ νάματα, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον Δογματικὸν**

Ὅν οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησε, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν γαστρὶ σου ἀστενοχωρήτως ἐχωρήθη, καὶ ἔμεινας ἀγνή, ἀρρήτῳ λόγῳ, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης. Σὺ γὰρ μόνη γέγονας ἐν γυναιξί, καὶ Μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ σὺ μόνη Πάναγνε, ἐγαλούχησας Υἱὸν ζωοδότην, καὶ ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, τὸ ἀνύστακτον ὄμμα, ἀλλ' οὐ διέλιπε τοῦ κόλπου του Πατρικοῦ, ὡς προὔπηρχε πρὸ τῶν αἰώνων, ἀλλ' ἄνω ὅλως, Θεὸς μετὰ Ἀγγέλων, καὶ κάτω ὅλως, ἐκ σοῦ μετὰ ἀνθρώπων, καὶ πανταχοῦ ἀνερμηνεύτως. Αὐτὸν ἰκέτευε, Δέσποινα Παναγία, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὀρθοδόξως, ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον ἀγνήν.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος πλ. δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Στιχηρὰ
ᾠχος πλ. δ'

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαίρε Σιών ἀγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον• σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατὴρ Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υιέ, Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς, Σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, παντοδύναμε Σωτήρ, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη• ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν• διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστικα

Ἦχος πλ. δ'

Ἀνήλθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων Ἀνάστασις, ὁ φωτισμός, καὶ ὁ Σωτήρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν• ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἄδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθῶν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας, ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριήμερῳ Ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἴλασμόν ἀμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου• δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτήρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

Κανών Τριαδικός Μητροφάνους, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς
Τριάς Μονάς, σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην

Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρῦτα, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ῥήσεις τὰς θείας, καὶ χρησμούς τοὺς ἄνωθεν, μεμυημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, ἀΐδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ἱερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρῖν, τὸν Ποιητὴν πάντων καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμῳ τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ῥδὴ γ' Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σὲ τὸν ἀπρόσιπον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβεὶμ, καὶ Σεραφεὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικόν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες ἓνα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρεούστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργόν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον

Ναὸς ἐδείχθης καθάρως, Παρθενομήτορ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν· τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰεὶ τῇ ἀμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῇ ῥαθυμῖᾳ, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθῇ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως κἀγώ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι• Θεογεννήτορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμνὴν σου, ἣν ἐκτήσω Πανάμωμε.

Ῥδὴ δ' Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανεῖς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγὴ νύκτα τῶν

παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπή δὲ προσώποις• ὁ ὕμνουμέν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσει, βοῶντες• Ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλόανθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ θεαρχική, μὴ μου ἐπιλάθῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης ἦν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ὡραῖαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακῶβ Κόρη καλλονήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὡδὴ ε' Ἰνα τί με ἀπώσω [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Συναῖδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θεῖαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν• θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν• διὰ τοῦτο κράζω• Ζωαρχικὴ Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἀμαρτίας με καὶ συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεήμων, θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτεῖρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε, Θεοχαρίτῳτε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δούλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὡδὴ ς' Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἀνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὕμνῳ καὶ μεγαλύνω σε.

Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε, ναὸν κάμῃ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Καθίσματα

Τὸ προσταχθὲν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Πατέρα ἄναρχον πιστοί, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλήν ἁγίαν καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις• Ἅγιος εἶ, Πάτερ Υἱέ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ, ἐλέησον οὐς ἔπλασας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον, ὅμοιον**

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως• Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ῥδὴ ζ' Θεοῦ συγκατάβασιν [TO AKOYTE](#)

Σοφία ἀρρήτω σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δούλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ πάλαι, καὶ ῥύσαι κακώσεως, Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. **(Δίς)**

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατήρ καὶ Λόγος ὁ γεννηθείς, ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὲ Μονάρχα τρισήλιε, ψάλλω σοι• Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πίων τὸ φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυῖα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὸν δούλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι μόνη Ἀγνή.

Ῥδὴ η' Ἐπταπλασίως κάμινον [TO AKOYTE](#)

Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον, καὶ μοναρχικόν, μονοκρατές, ἀπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σέ καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ θειότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου, ἀγαθαρχική, θεαρχική Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία, πλήν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, πανσθενὴ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν, ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν αἴδιον, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφερᾶς σκοτομήνης• διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δούλον.

Ῥδὴ θ' Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός [TO AKOYTE](#)

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον, φιλάνθρωπον, ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἀμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν. **(Δίς)**

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνική θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς

ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν ππαισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν ππειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θάπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον

Νηδὺν Χριστὲ Σωτῆρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάση τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Ἡ Ὑπακοὴ ᾠχος πλ. δ'

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Ἀπολυτίκιον ᾠχος πλ. δ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκούσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καθίσματα ᾠχος πλ. δ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς Γυναίξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίοις προσέταξας Γυναίξί, κηρῦξαι τὴν Ἐγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται, καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὀρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα, καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτῆρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὁμοιον

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐσ τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη· τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰωὺ καὶ Θεῷ, τῶν ππαισμάτων ἄφεις δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Ἄνθρωποι τὸ μνήμά σου, Σωτῆρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών. Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον. Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ

Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν• τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοὴ Ἦχος πλ. δ'

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμενοι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον• Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ

Ἀντίφωνον Α'

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με• ἐγὼ δὲ πεπορθῶς, ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος• συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν, τομῆ βασάνων.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'

Ἡ καρδιά μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονούσα, μὴ ὑψωθείσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὕψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων• εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλινόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία• ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰώνιαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως. Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστί, Πατρὶ τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Κανὼν Ἀναστάσιμος

Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν, ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς Γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγὴ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀῦλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως, κράζει• Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε• διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Ἰγγρὰν διοδεύσας [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί, καὶ ἔφριξαν ἄδου, καθορώντες οἱ πυλωροί, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἀπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαί, ὀρῶσαι ἐν θρόνῳ, ἰδρυμένην τῷ Πατρικῷ, τὴν ἔκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν καθειργμένην, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μήτηρ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς• τὸν κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Κατὰ Ἀλφάβητον

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σαρκακωμένον τὸν αἶδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστάζοντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστέ ἀπεκύησε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Ῥδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφεείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆι γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀπειθήσαντα πρῶην, τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ πεπιοηκότος με ὄντως, σὺ ἀπεξένωσας, ὄν μορφωσάμενος, ὑπακοὴν τε παιδεύσας, σεαυτῷ οἰκείωσας διὰ σταυρώσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ σοφία τὰ πάντα, προεγνωκῶς Κύριε, καὶ τῇ σῆι συνέσει, συμπήξας τὰ ὑποχθόνια, οὐκ ἀπηξίωσας, συγκαταβάσει σου Λόγε, τοῦ Θεοῦ ἀναστήσαι τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐνοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε, ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνη Φιλάνθρωπε.

Τῆς Θεοτόκου

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα TO AKOYTE

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγόν, τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζῶσον δυναστείαν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε, τὴν τοῦ Πατρός, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστατον δύναμιν.

ᾠδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς TO AKOYTE

«Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεὸς μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος• διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω• τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ δυσμενῆ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώσῃ, ξένη καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὐσπλαγχνε Σωτῆρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος, καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τίς καθορῶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πάθους, θάνατον λυόμενον, διὰ Σταυροῦ, φεύγουσαν φθοράν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν ἄδην πλοῦτου κενούμενον, τῆς θείας δυναστείας, σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξάισιον ἔργον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν• πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Εισακήκω Κύριε ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων παῖδες Φιλάνθρωπε, δι' οὐ ἔσωσας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συνανέστησας τοὺς ἐν ἄδη νεκρούς, καὶ ἐφώτισας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν Θεὸν ὄν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία, τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τῆς Θεοτόκου ὁ αὐτὸς

Ἡ τὸν σάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν• τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ῥδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καί, πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Περιθέσθαι ἡνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους σου, Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ πρωτοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγήναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοδὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπρωκυϊάν μου ἀνωκοδόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν, βασιλικὴν ὡσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ

ἀπαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Φώτισον ἡμᾶς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ• δι' αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν Ἔγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δυσώπησον Ἀγνή, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνή, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁρθρίζοντες βοῶμεν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κυήσασα τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου ἄχραντε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας, τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Ὁδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ• πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι• πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθιλέ με ὁ ἀρχέκακος, αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς Χριστὲ κραταιότερον, Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ὤκτειρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς εὐσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥυσθειήμεν τῶν δεινῶν, ππαισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμπεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰατρεύων ἀκρατῶς τὴν ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἐδέμ, χεῖρα τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ πικροῦ ξύλου χολῆς ἀντεγεύσω Χριστέ, καὶ ἔσωσας ὡς δυνατός, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θανάτου ὁ Λυτρωτῆς ἐγεύσατο, τὴν ἀρχαίαν τε ἀπόφασιν ὅπως, καὶ τῆς φθορᾶς, τὸ βασίλειον λύση, καὶ τοῖς ἐν ᾄδῃ φοιτήσας ἀνέστησε, καὶ ἔσωσεν ὡς δυνατός, τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι πιστῶν, στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, καὶ πόθω σε καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Τῆς Θεοτόκου

Χιτῶνά μοι παράσχου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονὼς ὁ Τόκος σου, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν οὐράνιον κλίμακα• διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς

καταβέβηκε.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως TO AKOYTE

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεώτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος

Τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναίξι Μυροφόροις συνήνησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόφθωπε• διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Ὡδὴ ζ'
Ὁ Εἰρμὸς TO AKOYTE

«Θεοῦ συγκατάβασιν τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνί ποτέ• διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον• Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ ἔνδοξος κένωσις ὁ θεῖος πλοῦτος, τῆς σῆς πτωχείας Χριστέ καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῶ ὀρώντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι, τοὺς πίστει κραυγάζοντας• Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διώκον• ὅθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντας• Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικὸν

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθές, συμφυές καὶ συναΐδιον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας TO AKOYTE

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς οἰκουμένης προφητικῶς ὁ Θεός• ὑψωθείς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου Οἰκτίρμον, πάντας ἐρρύσω φθορᾶς, ἢ κτίσις δὲ πιστοῦται, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυπτόντων τὴν ἔγερσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου Πατὴρ τῆ
εὐδοκία πλαστουργεῖται καὶ Πνεύματος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῆς Θεοτόκου ὁ αὐτός

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν• διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες
Θεοτόκον εὐχαρίστως κραυγάζομεν• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ράβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης, ἡ Παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον
τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας ἐμπλησον πάντας, καὶ δυνάμεως θείας, ἡ ἐνυπόστατος σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς
Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ῥδὴ ἡ'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἐπταπλασίως κάμινον, των Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει
δὲ κρείπτονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα• οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε• σαρκὶ γὰρ
γευσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ ἄδου τὴν ἰσχύν, ὃν ἀπαύστως, οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μέγλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν, καὶ συντριβεὶς ἀνῶρθωται,
φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν• ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ θνητὸν κατεπόθη, οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικὸν

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα
ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεύον, ὁμοούσιον Πνεῦμα• οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,
ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Νικηταὶ τυράννου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖρά μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, καὶ καλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι

θάλψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, ἄδου με ὑψώσαντα τὸν πεπρωκότα, καὶ τῆ ὑψιθρόνω, δόξη τοῦ Γεννήτορος τετιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθης Θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν, ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν TO AKOYTE

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις, καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε• ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγὴ τὸ σκηνῶσαν, ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς TO AKOYTE

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν• διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσι».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆ θεία καὶ ἀνάρχω φύσει ἀπλοῦς, πεφυκῶς συνετέθης προσλήψει σαρκός, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ, καὶ πεπονθῶς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός• διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν θεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος, ἔφης Θεόν, Ὑψιστε τοῖς δούλοις συγκατῶν ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, μεθ' οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς Ἄγαθος, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἱόν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ ἐπαρθέντα ἐν Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λέλυται σκότος ἀμειδές• ἐκ τοῦ ἄδου γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος, δικαιοσύνης Χριστός, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων Θεότητος φωτὶ, οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος, ὃν ἐν φύσει διπταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεύε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαόν, καθυποτάπτων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, φιλευσεβούντι Βασιλεῖ, ὡς ὄπλον ἀνίκητον, ἐπαγομένω σοι, σὺν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Τῆς Θεοτόκου

Κυρίως Θεοτόκον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλουσι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τό, Χαίρε προσάγομεν• σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡραῖος Θεοτόκε, ἔφω ὁ καρπὸς σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σε μεγαλύνουσι.

Αἶνοι Ἡχος πλ. δ'

[ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνούντα, στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο• ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν δέδωκας• φρίπτει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν• ὅτι νεκροὺς ἀνίστα καὶ θάνατον κατήργησε• διὰ τοῦτο προσκυνούμεν, τὴν Ταφὴν σου καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε λέγων• Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένη ζωὴν ἐδωρήσατο. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐπαθεὶς διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀθανατίσῃς, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, φρουροῦντες παράνομοι, σὺν τῇ κουστῳδίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο, σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεὸς καὶ παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἄδου Κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα• Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμοπήριον; ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητόν, καὶ τρέφω ὡς Θεόν. Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαίρε σὺν τῇ Εὐᾷ, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβῶν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ξύλω προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν Ἔγερσιν.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε σοφαί, γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ, Ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι Ἀποστόλοις, παντὸς τοῦ κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτοῦ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστήναι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε.

Δόξα...

Ἄναρχε Τριάς, ἀμέριστε Οὐσία, σύνθρονε Μονάς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, σῶζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Χαίρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον. Χαίρε κιβωτέ, τῆς Νέας Διαθήκης. Χαίρε ἡ ἔγχρυσος στάμνος, ἐξ ἧς τὸ Μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.